

۱۴۸۵۰۱

دست نوشته های یک مرد

نویسنده: میخاییل بولگاکف

ترجمه: فهیمه تو زنده جلالی



کتابسراي تندیس

سرشناسه: بولگاکف، میخاییل آفاناسیویچ، Mikhail Afanas'evich، ۱۸۹۱-۱۹۴۰.
عنوان و نام پدیدآور: دست نوشته‌های یک مرد/نویسنده میخاییل بولگاکف؛ ترجمه فهیم توزنده جانی.
مشخصات نشر: تهران: کتابسرای تندیس، ۱۳۹۰.
مشخصات ظاهری: ۲۳۰ ص.
شابک: ۹۷۸-۰۰-۱۸۲-۰۱۰-۶
وضعیت فهرست نویسی: قابل پublication
موضوع: داستان‌های روسی -- قرن ۱۹.
شناسه افزوده: توزنده جانی، فهیم، ۱۳۶۱-، مترجم
رده بندی کنگره: ۱۳۹۰/۴۸۵ ب/PG۳۳۹۶
رده بندی دیوبی: ۹۹۱/۷۳۳
شماره کتابشناسی ملی: ۲۲۲۱۳۲۹
اطلاعات رکورد کتابشناسی: رکورد کامل



دست نوشته‌های یک مرد
نویسنده: میخاییل بولگاکف
متترجم: فهیم توزنده جانی
چاپ پنجم: تابستان ۱۴۰۲
شمارگان: ۳۰۰
چاپ: غزال
صحافی: کیمیا
شابک: ۹۷۸-۰۰-۱۸۲-۶۵۰-۱
قیمت: ۱۵۰۰۰ تومان

دفتر: تهران، خیابان ولی عصر، نرسیده به خیابان استاد مطهری، خیابان حسینی‌راد، پلاک ۱۰ واحد ۲
کتابفروشی: تهران، خیابان ولی عصر (عج)، نرسیده به خیابان استاد مطهری، شماره ۱۹۷۷
تلفن: ۰۲۱۸۸۸۹۲۹۱۷ - ۰۲۱۸۸۸۹۲۸۷۹

تمام حقوق محفوظ است. هیچ بخشی از این کتاب، بدون اجازه مکتوب ناشر، قابل تکثیر یا تولید مجدد به هیچ شکلی، از جمله چاپ، منتسب، انتشار الکترونیک، فیلم و صداینست. این اثر تحت پوشش قانون حمایت از مؤلفان و مصنفات ایران قرار دارد.

مقدمه مترجم

منتقدان و نویسندهای بسیاری بولگاکف راهنمایی را معرفی کردند. رمان «دست نوشته‌های یک مرد» که اکنون در پیش روی خوانندگان محترم است نیز نشانی از همین نوع است. بولگاکف کار بر روی این رمان را در سال ۱۹۳۰ بعد از اعمال سانسور بر نمایشنامه‌اش با عنوان «عبدات نمای زیر یوغ» و در گیری‌هایش با تئاتر آغاز کرد و در طول نوشتمن آن جدالی جدی با سرگئی استانیسلاوسکی در جریان همان نمایشنامه داشت. او با یک وقفه طولانی در سال ۱۹۳۶ مجدداً کار بر روی رمانش را از سر می‌گیرد. بولگاکف در یادداشت‌های شخصی‌اش دو نام «دست نوشته‌های یک مرد» و «رمان تئاتری» را اتخاذ کرده بود که به عقیده اغلب پژوهشگران عنوان اصلی آن «دست نوشته‌های یک مرد» و دیگری عنوان فرعی می‌باشد که به دلیل جریان اصلی داستان یعنی در گیری ماکسودوف شخصیت اصلی با تئاتر مستقل بعدها توسط بولگاکف انتخاب شده است. این رمان منحصر به فرد با طنز حزن انگیزش، با قلمی توانا، زبانی سلیس، نیش‌دار و طنزآسود خلقان حاکم بر فضای فرهنگی و هنری زمانه‌ای را نشان می‌دهد که

دستنوشته‌های یک مرد بولگاکف را به دفعات در زیر چنگال‌های محدودیت‌ها می‌فشارد. فضای اعمال محدودیت‌های حاکمیت که همواره در طول تاریخ ابتدا هنر و فضای خلاقانه نوشتار را نشانه رفته است، در این رمان با زبانی ساده‌اما پرکنایه و مغزدار به تصویر کشیده شده است. بولگاکف با به کار بردن نام‌های استعاری، دنیابی واقعی تئاتر و ادبیات روسيه را نقد می‌کند و از طریق شخصیت اصلی داستان دیدگاه خود را نسبت به بالاترین جز این مجموع تا پایین ترین آن بیان می‌کند و حتی با نقد روش‌های استنبیسلاوسکی را که در آن برره با آن درگیر بوده است را داستان در حقیقت روش‌های استنبیسلاوسکی را که در آن برره با آن درگیر بوده است را نقد می‌کند. فضاهای طنزآلود رمانش نیز تا حدود زیادی به نمایشنامه «عبدات نمای زیر یوغ» مربوط می‌شود و حتی شخصیت اصلی نمایشنامه «برف سیاه» یعنی باختین نیز نمادی از دوست ادبیات شناس برجسته‌اش است که با چند سطر کوتاه دیالوگ‌ها و درگیری‌های واسیلویچ با شخصیت باختین از زبان او نیز سخن می‌گوید و تلاش می‌کند تا نشان دهد در دنیابی واقع آن چه در حال رخ دادن است ره به جایی نمی‌برد مگر تجدیدنظر کلی بر آن شود. وی با زیبایی بر حق دانستن روابط بر ضوابط و مصلحت بر حقیقت را به رخ می‌کشد و دل‌مردگی و یأس هنرمندان در این فضا را چنان مأнос به تصویر می‌کشد.

بولگاکف که خود در آن زمان دچار این یأس و نامیدی است و با آن چه در رمانش اورده تنگاتنگ درگیر، تلاش می‌کند تا به گونه‌ای با زبان استعاره و طنز حقیقت را بیان کند اما متأسفانه مرگ به او مجال این را نمی‌دهد که رمانش را پایان دهد و او رمان را با جمله‌ی «بازی بازیگران می‌بایست طوری باشد که تماشاگر فراموش کند که در مقابلش سنی وجود دارد...» ناتمام رها می‌کند تا همچون بسیاری از بزرگان دنیابی حقیقت ماحصل زحماتش بعد از مرگ وی توسط همسرش به چاپ برسد.

هر چند که بولگاکف رمان را در حدود نیم قرن پیش رقم می‌زند اما فضای داستانش چنان زنده و مأнос است که تاکنون نیز توانسته تأثیر خود را بر مخاطب بگذارد و این نشانگر این است که راه بولگاکف‌ها شاید سخت اما همواره پاینده خواهد بود.